

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. május 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, társtettesként elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt **az I.r. vádlott és társai** ellen indult büntető ügyben a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2007. október 24. napján kihirdetett KB.I.23/2007/53. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A **VI.r. vádlottnak** az első fokú ítélet rendelkező rész 1. pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan, társtettesként, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének (Btk.12.§ (2) bekezdése, Btk.20.§ (2) bekezdése, Btk.318.§ (1) és (6) bekezdés b./ pontja),

az első fokú ítélet rendelkező rész 2. pontjában értékelt cselekményét 2 rb folytatólagosan, társtettesként, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének (Btk.12.§ (2) bekezdése, Btk.20.§ (2) bekezdése, Btk.318.§ (1) és (5) bekezdés b./ pontja),

A **VII.r. vádlottnak** az első fokú ítélet rendelkező rész 1. pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás büntettének (Btk.12.§ (2) bekezdése, Btk.21.§ (2) bekezdése, Btk.318.§ (1) (4) bekezdés a./ pont) **minősíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r., a II.r., a III.r., a VI.r. és a VII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. október 24. napján kihirdetett KB.I.23/2007/53. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett, jelentős kárt okozó csalás büntettében, valamint folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, ezért 1 évi börtönre 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte a II.r. és a III.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntettében és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, ezért őket egyenként 6-6 hónapi börtönre, 50.000-50.000.-Ft pénzmellékbüntetésre és

lefokozásra ítélte. A IV.r. és az V.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, ezért a IV.r. vádlottat 200 napi tétel, napi tételenként 500.-Ft, összesen 100.000.-Ft, míg az V.r. vádlottat 180 napi tétel, napi tételenként 500.-Ft, összesen 90.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte. a VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett, jelentős kárt okozó csalás bűntettében, 2 rb folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás bűntettében, valamint 2 rb folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönre, valamint 500.000.-Ft pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte. A VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás bűntettében, valamint 3 rb folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében, ezért - halmazati büntetésül 350 napi tétel, napi tételenként 1.000.-Ft, összesen 350.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtását az I.r. vádlott esetében 4 évi, a II. és III.r. vádlottak esetében 2 -2 évi, míg a VI.r. vádlott esetében 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A katonai tanács a IV., V. és a VII.r. vádlottak vonatkozásában rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Az I., II., III. és VI.r. vádlottak tekintetében rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Az elsőfokú bíróság érdemben döntött az eljárás során előterjesztett polgári jogi igényről, valamint kötelezte az I.r., II., a III., VI., VII.r. vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Az ezen túl felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül a IV. és V.r. vádlottak tekintetében tudomásul vette az ítéletet, míg az I., II., III., VI. és VII.r. vádlottak vonatkozásában fellebbezést jelentett be a jogi minősítés megváltoztatása érdekében. Az I.r. vádlott és védője a nyilatkozattételre 3 napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést elsősorban a vagyon elleni bűncselekmény miatt emelt vád alóli felmentés, másodsorban enyhébb jogi minősítés és enyhébb főbüntetés kiszabása, valamint a lefokozás és pénzmellékbüntetés mellőzése érdekében. A II.r. vádlott és védője bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében fellebbezett. A III.r. vádlott és védője enyhítésért érdekében valamint az előzetes mentesítés megadása érdekében fellebbezett. A IV. és az V.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A VI.r. és VII.r. vádlottak, valamint védőjük 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a védő fellebbezést jelentett be a törvényes határidőn belül elsősorban felmentés, másodsorban enyhébb jogi minősítés megállapítása valamint a fő- és mellékbüntetés enyhítése érdekében.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.150/2007. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egészítse ki az I., a II. és a III.r. vádlottak vonatkozásában azzal, hogy az alakulat parancsnoka a beosztásukból nevezetteket felfüggesztette. Indítványozta továbbá, hogy az ítéletábra katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg. Az I.r. vádlottnak a rendelkező rész 1. pontjában írt cselekményét

folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés b./ pontja szerint minősülő jelentős kárt okozó csalás büntettének, a II. és a III.r. vádlottak rendelkező rész 1. pontjában foglalt cselekményét folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, de az (5) bekezdés b./ pontja szerint minősülő csalás büntettének, a VI.r. vádlottnak a rendelkező rész 1. pontban írt cselekményét folytatólagosan, bűnsegédként, üzletszerűen elkövetett, jelentős kárt okozó csalás büntettének, a rendelkező rész 2. pontjában értékelt cselekményét 1-1 rb folytatólagosan, bűnsegédként, illetőleg felbujtóként elkövetett csalás büntettének, a VII.r. vádlottnak a rendelkező rész 1. pontban értékelt cselekményét folytatólagosan, bűnsegédként, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének minősítse. Az ítéletábra katonai tanácsa az ítélet indokolásában az enyhítő körülmények köréből az I., II és III.r. vádlottak vonatkozásában a lefokozással megszűnő szolgálati viszony, illetőleg az I., II., III., VI., és VII.r. vádlottak esetében a súlyosító körülményekből a jogtalan haszonszerzési célzatot mellőzze. Az enyhítő körülményeket a VI. és VII r. vádlottaknál részesi minőséggel egészítse ki. Egyebekben az első fokú ítéletet hagyja helyben. A másodfokú katonai ügyészség átiratában kifejtette azon álláspontját, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az üzletszerűség megállapítását mellőzte a vagyon elleni bűncselekmények esetén. Az üzletszerűség abban az esetben is megállapítható, ha az elkövetőnek rendszeres jövedelme van, nem a bűnözés a fő jövedelem forrása, azonban a bűncselekményeket rendszeresen, jövedelmének kiegészítésére használja fel. A VI.r. vádlott az I. és III.r. vádlottnak, míg a VII.r. vádlott a II.r. vádlottnak csupán segítséget nyújtott a bűncselekmény elkövetéséhez a valótlán tartalmú lakásbérleti szerződések és számlák kiállításával, valamint a VI.r. vádlott a II.r. vádlottat rábírta arra, hogy az alakulatot a számlák leadásával tévedésben tartsa. Tettesi minőség megállapításának csupán az I., II. és III.r. vádlottak vagyon elleni bűncselekményei esetében van helye, míg a VI. r. vádlott részben bűnsegédként, részben felbujtóként, a VII.r. vádlott kizárólag bűnsegédként követett el vagyon elleni bűncselekményt.

Az I.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, elsődlegesen védence felmentését, másodsorban a vele szemben kiszabott főbüntetés esetében a felfüggesztés próbaidejének csökkentését, valamint a pénzmellébüntetés és a lefokozás katonai mellébüntetés mellőzését kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ és d./ pontjaiban írtak szerint megalapozatlan, egyrészt az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett valamint a tényállást is részben hiányosan állapította meg. Ezt követően a beadványában az egyes bizonyítékokkal foglalkozott, amelyet a katonai tanács ítélete indokolása során már értékelt és ténylegesen az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadta.

A II.r. vádlott védője az előterjesztett beadványában, amelyben a bizonyítottság hiányában történő felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta, az elsőfokú

bíróságnak a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadta, valamint kifejtette azon álláspontját, hogy az eljárás során azért tett teljes körű beismerő vallomást védence, mert nem volt védekezési képessége birtokában, ugyanis az eljárás súlya alatt krízis állapotba került.

A VI. és VII.r. vádlottak védője is előterjesztette fellebbezésének indokolását, amelyben részletesen foglalkozott az elsőfokú bíróság által megvizsgált bizonyítékokkal. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351.§ (2) bekezdés b./ és d./ pontjaira figyelemmel megalapozatlan, ezért elsődlegesen arra tett indítványt, hogy védenceit a másodfokú bíróság a terhükre rótt bűncselekmény miatt emelt vád alól mentse fel. Másodsorban mindkét védence tekintetében az első fokú ítélet enyhítését, a VI.r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés, valamint a próbaidő tartamának és a pénzmellékbüntetésnek, míg a VII.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott pénzbüntetésnek a csökkentését kérte.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban foglalt kiegészítésekkel tartotta fenn.

Az I.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését a részletes írásbeli indokolásban kifejtettekkel együtt tartotta fenn.

A II.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezését és annak írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta.

A III.r. vádlott védője perbeszédébe az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy védence terhére üzletszerűség nem állapítható meg, mert ahhoz bűncselekményeket, tehát több bűncselekményt kellett volna elkövetnie. A bűncselekmények felderítése a III.r. vádlott beismerő vallomásán alapult. Védence egy életen át készült a katonai pályára és azt élethivatásának tekinti, ezért az első fokú ítélet enyhítésére, a lefokozás katonai mellékbüntetés mellőzésére, pénzfőbüntetés kiszabására, valamint előzetes bírósági mentesítés megadására tett indítványt.

A VI. és VII.r. vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését, valamint annak írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta.

Az I., II. és III.r. vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

A VI.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy elképzelhető, hogy gondatlanul megsértett valamilyen szabályt, de sem ő, sem vádlott-társai nem követtek el bűncselekményt.

A VII.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy az eljárás eddigi része is már kellő büntetés volt részére.

A bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást az I., II., III., VI., és VII.r. vádlottak tekintetében Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. Mellőzte azonban a felülbírálatot a IV és V.r. vádlottak tekintetében a Be. 349.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel, mert esetükben az ítélet 2007. október 26. napján első fokon jogerőre emelkedett.

Az I., II., VI. és VII.r. vádlottaknak, valamint védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

Az ítélet felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat tartalmuknak megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A katonai tanács igen részletesen, ítélete 10. oldalától 19. oldaláig foglalkozott az egyes bizonyítékok értékelésével és nem tévedett, amikor a tényállást az I., a VI. és a VII.r. vádlottak tagadó vallomásával szemben a II. és III.r. vádlottaknak a nyomozás során tett vallomásai alapján állapította meg. A II. és a III.r. vádlottak a tárgyaláson beismerő és társaikra terhelő vallomásaikat már nem tartották fenn, azonban a vallomásuk megváltoztatásának elfogadható indokát nem adták. A II. és a III.r. vádlottak nyomozás során tett beismerő vallomásait egyébként alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a bűnügy iratok tartalma. A katonai tanács megfelelő, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért ezeket a bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául és miért terhelő tartalmú történeti tényállást állapított meg.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlottak és védőik ilyen új tényt nem állítottak, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, valamint megállapítható az is, hogy a másodfokú eljárásban bizonyítás felvétele nem volt indokolt.

Az első fokú ítélet csupán az I., II. és III.r. vádlottak személyi körülményeit illetően szorul kiegészítésre azzal, hogy; „Az I., II. és III.r. vádlottakat az alakulat parancsnoka 2007. október 24-ei hatállyal beosztásukból felfüggesztette.” A másodfokú bíróság a II.r. vádlott személyi körülményeit pedig azzal egészíti ki, hogy; „A II.r. vádlottat 2007. júliusában főtörzsőrmesterré léptették elő.”

A másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, az iratok tartalmára figyelemmel az első fokú ítélet történeti tényállása 8. oldal 3. bekezdés első mondatát annyiban egészíti ki, hogy; „A III.r. vádlott is adott le számlákat a pénzügyi szolgálatnak.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a felmentésre irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I., II., III., VI. és VII.r. vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette közbizalom elleni cselekményeiket, mind a rendbeliség, a folytatólagosság, mind az elkövetői minőség tekintetében.

A katonai ügyésznek a vagyon elleni bűncselekmények jogi minősítést támadó fellebbezése viszont részben alapos.

A másodfokú bíróság azonban kizárólag a VI. és VII.r. vádlottak vagyon elleni bűncselekményei tekintetében értett egyet a következők szerint a fellebbviteli katonai ügyészség indítványával. A Btk.318.§ (1) bekezdésében írt csalást az követi el, aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt, vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz. A VI. és VII.r. vádlottaknak a tényállásban írt magatartását a törvényi tényállással összevetve az állapítható meg, hogy a hamis tartalmú okiratok szolgáltatásával a VII.r. vádlott a tényállásban írt elkövetői magatartást nem fejtette ki, törvényi tényállási elemet nem valósított meg, a csalás tényállásban rögzített megvalósításához csupán segítséget nyújtott. Megállapítható, hogy a VII.r. vádlott a terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt nem társtettesként, hanem bűnsegédi minőségben valósította meg, mert a hamis számlák kiállításával szándékosan segítséget nyújtott a tettesi alapcselekményhez.

A VI.r. vádlott esetében a történeti tényállás egyértelműen rögzíti azt a többletmagatartást, hogy A VI.r. vádlott mind az I., mind a II., mind a III.r. vádlott tekintetében hamis tartalmú számlákat adott le az alakulat pénzügyi szolgálatának. Ezzel a konkrét tevékenységével azonban már a csalás törvényi tényállási elemeit, a tévedésbe ejtést, vagy tévedésben tartást kifejtette, ezért magatartása társtettesként elkövetettnek minősül. Az I., II., III. és VI.r. vádlottak a megtévesztő magatartásukat közösen valósították meg, a károkozásban részt vettek egymás tevékenységéről tudva, ezért a csalási cselekményeket társtettesként követték el.

Ugyanakkor nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I., a II., a III. és VII.r. vádlottak vonatkozásában az általuk elkövetett vagyon elleni bűncselekmények tekintetében nem látta megállapíthatónak az üzletszerűséget. Helyesen utalt arra ítélete 23. oldal 4. bekezdésétől a 24. oldal 2. bekezdéséig, hogy ezen vádlottak tevékenységében a bűnözésre irányuló berendezkedés, a bűnözés mint életforma

és az ehhez kapcsolódó életvitel nem jelenik meg. Álláspontja alátámasztásaként a Legfelsőbb Bíróság, valamint a Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseire hivatkozott. Figyelemmel arra, hogy a Katonai Fellebbviteli Ügyészség az üzletszerűség megállapítására irányuló másodfokú indítványában úgyszintén a bírói gyakorlatra és az azt alátámasztó egyes eseti döntésekre hivatkozott, melyek a bűnözést, mint életformát nem tartják az üzletszerűség megállapítása előfeltételének, csupán a bűncselekmény elkövetéséből származó rendszeres jövedelmet. Ezért a másodfokú bíróság a saját, hasonló ügyekben követett ítélkezési gyakorlatára figyelemmel szükségesnek látta, hogy az üzletszerűségnek a Btk.137.§ 9. pontjában írt fogalom meghatározásából induljon ki. E szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint mivel az adott fogalom meghatározás ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekményeket, tehát több bűncselekményt említ, ezért az I., II., III és VII.r. vádlottak tekintetében az üzletszerű elkövetés semmiképpen sem állapítható meg. A bűncselekményt bár társtettesként megvalósító I., II és III.r. vádlottak alapvetően egy alkalommal tévesztették meg a pénzügyi szolgálatot, majd havonta az egyes számlák leadásával folyamatosan tettek szert a jogtalan haszonra, illetve okoztak kárt az alakulatnak. Magatartásuk tehát a Btk.12.§ (2) bekezdése szerinti egyetlen folytatólagos cselekményként értékelendő és nem felel meg a Btk.137.§ 9. pontjában írt törvényi előfeltételnek. Vonatkozásukban azért sem állapítható meg üzletszerűség, mert részükről az elkövetés a VI.r. vádlott felvetése alapján egy adódó helyzet kihasználása révén valósult meg.

A többi vádlottól eltérően a VI.r. vádlott esetében azonban az első fokú ítéletben rögzített tényállás megállapításai szerint az a következtetés vonható le, hogy a VI.r. vádlott több fiktív bérlővel együttműködve a cselekmény elkövetését saját maga által kezdeményezve, több, önmagában folytatólagos csalási cselekményt valósított meg, ténylegesen e vádlott volt az, aki felvetve a jogtalan haszonszerzés lehetőségét, a katonatársai felé kezdeményezte a vagyon elleni bűncselekmény elkövetését. Lényegében egy időben több párhuzamos, folytatólagos csalási cselekmény került elkövetésre a részéről, amely számára természetesen több jogosulatlan forrásból anyagi hasznot és ezen keresztül jövedelmének rendszeres kiegészítését eredményezte. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint tehát a VI.r. vádlott a vagyon elleni bűncselekményeit üzletszerűen követte el. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a VI.r. vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező rész 1. pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan, társtettesként, jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének (Btk.12.§ (2) bekezdése, Btk.20.§ (2) bekezdése, Btk.318.§ (1) és (6) bekezdés b./ pontja), míg az első fokú ítélet 2. pontjában értékelt cselekményét 2 rb folytatólagosan, társtettesként, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntettének (Btk.12.§ (2) bekezdése, Btk.20.§ (2) bekezdése, Btk.318.§ (1) és (5) bekezdés b./ pontja) minősíti, figyelemmel az okozott kár mértékére. Egyúttal az előzőekben kifejtettekre figyelemmel a VII.r. vádlottnak az első fokú ítélet

rendelkező rész 1. pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének (Btk.12.§ (2) bekezdése, Btk.21.§ (2) bekezdése, Btk.318.§ (1) (4) bekezdés a./ pontja) minősíti a másodfokú bíróság.

Egyéb vonatkozásban az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette az egyes vádlottak cselekményeit.

Az I., III., VI és VII.r. vádlottak, valamint védőik által enyhítés végett bejelentett fellebbezése, illetve indítványai nem alaposak.

A katonai tanács ítélete 25. oldalán sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az általa megállapított enyhítő tényezők köréből a másodfokú bíróság mellőzi a vádlottak lefokozása esetére a szolgálati viszony megszűnését, mivel ez magában az ítéletben alkalmazott jogkövetkezmény, tehát külön enyhítő körülményként nem értékelhető. Úgyszintén mellőzi a másodfokú bíróság a jogtalan haszonszerzési célzatot a súlyosító körülmények köréből, mert az a vádlottak terhére megállapított vagyon elleni bűncselekmény törvényi tényállási eleme.

Nem tévedett a katonai tanács akkor, amikor a cselekmények tárgyi súlyára, valamint a vádlottak alanyi bűnösségi fokára figyelemmel a bűncselekményeket társtettesként elkövető I., II., III. és VI.r. vádlottakkal szemben cselekményeikkel arányosan szabadságvesztés büntetést szabott ki, valamint akkor sem, amikor a bűncselekményt csak részesként megvalósító VII.r. vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. A büntetlen, eddig a törvénnyel összeütközésbe nem került I., II., III. és VI.r. vádlottak tekintetében helyesen járt el a bíróság akkor is, amikor lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetéseik felfüggesztésére és mind a szabadságvesztéseik tartamát, mind a próbaidő hosszát törvényes mértékben határozta meg. A VII.r. vádlottal szemben kiszabott pénzfőbüntetés esetében a napi tételek száma a cselekménnyel arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. A cselekményeiket vagyoni haszonszerzés érdekében elkövetett I. II., III. és VI.r. vádlottak tekintetében helyesen döntött a katonai tanács, amikor cselekvőségükkel arányosan velük szemben pénzmellékbüntetést is megállapított. Az I., II., III és VI.r. vádlottak hosszabb időn át, alakulatuk sérelmére vagyon elleni bűncselekményt valósítottak meg, ezzel a magatartásukkal a rendfokozat viselésére méltatlanná váltak, ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nevezetteket lefokozás katonai mellékbüntetésre is ítélte. Összességében megállapítható, hogy a Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa által a vádlottakkal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetések megfelelően szolgálják a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat, azok a belső arányosság követelményének is megfelelnek, ezért az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések, indítványok eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság a III. és VI.r. vádlottak védőjének indítványa alapján nem látott lehetőséget ezen vádlottak előzetes bírósági mentesítésben részesítésére. A

nevesített vádlottak esetében ugyanis, a Btk.104.§ (1) bekezdésében írt előzetes mentesítés törvényi előfeltétele, az arra való érdemesség nem állapítható meg. A vádlottak cselekményének tárgyi súlya, a huzamosabb időn át történő elkövetés, valamint a VI.r. vádlott esetében a vagyon elleni bűncselekmény üzletszerű elkövetése, mind olyan körülmények, amelyek a mentesítésre való érdemességet kizárják. Megállapítható továbbá az is, hogy nem felel meg a kialakult bírói gyakorlatnak az, hogy a rendfokozatra méltatlanságot kimondó lefokozás katonai mellékbüntetés mellett az előzetes mentesítésre való érdemességet állapítson meg a bíróság. Ezek a döntések tényleges tartalmukat tekintve egymással ellentétesek lennének, ezért a másodfokú bíróság az előzetes bírósági mentesítésre irányuló indítványoknak nem adhatott helyt.

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest. 2008. május 5.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Csongrád Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítélete az I.r., a II.r., a III.r., a VI.r. és a VII.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest. 2008. május 5.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő